

Zakres środków gramatycznych

RODZAJNIK użycie rodzajnika nieokreślonego, określonego, opuszczanie rodzajnika; formy ściągnięte *al* i *del*

RZECZOWNIK liczba pojedyncza i mnoga; rodzaj rzeczownika; tworzenie formy żeńskiej rzeczownika – rzeczowniki regularne i nieregularne (np. *un chico – una chica/ un actor – una actriz*)

ZAIMEK zaimki osobowe w funkcji podmiotu (np.: *yo, tú*); zaimki w połączeniu z przyimkami (np.: *para mí, contigo*); zaimki wskazujące *este, ese, aquel*; zaimki dzierżawcze forma nieakcentowana; zaimki nieokreślone (np.: *alguien, nada*); zaimki pytajne (np.: *¿Qué?, ¿Cómo?*); zaimki względne (np.: *que, quien*); odmiana zaimków (np.: *este-esta, cuánto-cuántos*);

PRZYMIOTNIK liczba mnoga; rodzaj męski i żeński; formy skrócone (np.: *buen*); zgodność przymiotnika z formą i rodzajem wyrazów określanych (np.: *buenos chicos*); stopniowanie przymiotników regularnych; miejsce przymiotnika w zdaniu

LICZEBNIK liczebniki główne (r. męski i r. żeński)

PRZYSŁÓWEK przysłówki czasu (np.: *ahora, tarde*), miejsca (np.: *aquí, allí*), ilości (np.: *mucho, poco*), częstotliwości (np.: *a menudo, nunca*), sposobu (np.: *bien, rápidamente*), twierdzenia (np.: *sí, también*), przeczenia (np.: *no, tampoco*); miejsce przysłówka w zdaniu

SPÓJNIK najczęściej używane spójniki (np.: *y, o, pero, porque, aunque*)

PRZYIMEK najczęściej używane przyimki (np.: *bajo, a, con, en, durante, para, por*)

CZASOWNIK odmiana czasowników regularnych, zwrotnych, z obocznością, ułomnych oraz nieregularnych w czasie teraźniejszym Presente de Indicativo; czasowniki typu *gustar, doler* itp.; konstrukcja peryfrastyczna *ESTAR + Gerundio*; konstrukcje peryfrastyczne *IR A/ HABER/ TENER QUE/ DEBER + bezokolicznik*

SKŁADNIA zdanie pojedyncze: oznajmujące (twierdzące i przeczące); zdania pytające; zdania złożone współrzędnie

Zakres sprawności komunikacyjnych

ROZUMIENIE PROSTYCH WYPOWIEDZI PISEMNYCH określanie głównej myśli tekstu;

określanie intencji autora/ nadawcy tekstu; określanie kontekstu wypowiedzi; znajdowanie informacji w tekście

ROZUMIENIE PROSTEGO KOMUNIKATU I REAGOWANIE W FORMIE PROSTEGO KOMUNIKATU W TYPOWYCH SYTUACJACH KOMUNIKACYJNYCH

przedstawianie siebie i innych; witanie się i żegnanie, nawiązywanie znajomości, pozdrawianie; uzyskiwanie i przekazywanie informacji; wyrażanie opinii, upodobań i pragnień oraz pytanie o opinie, upodobania i pragnienia; wyrażanie uczuć i emocji.